

ment, man ønsker at bygge Europa på; det er den drøm, som man ønsker at sælge til de europæiske befolkninger; det er den pakke, man ønsker at pakke de flotte ord om humanisme, om demokrati, om tolerance, om en fredelig og samhörig udvikling for Europa ind i.

Men sandheden er, at det ikke er, hvad vi får. Vi får ikke et demokratisk Europa, vi får et Europa, hvor andre landes politikere kommer til at afgøre, i hvilken retning vore lande skal udvikle sig. Med forfatningen vil Danmarks stemmer i Ministerrådet blive reduceret til 1,17 pct. Over 98 pct. af stemmerne tilhører andre landes politikere og andre befolkninger. Danmark vil ikke længere kunne regulere sine egne forhold.

Som hr. Svend Auken siger, ville det være dejligt, om vi kunne løse arbejdsløshedsproblemerne, om vi kunne skabe højere vækst. Det tror jeg der er mange lande i Europa der gerne ville. I Italien frygter man at have nulvækst i år. I Frankrig er arbejdsløsheden tordnende høj, statsbudgettet bliver overskredet. I de store eurolande er økonomien helt i vildrede.

Sagen er jo netop den, at i de lande, hvor vi har valgt at stå udenfor, hvor vi har mulighed for at regulere vores egne forhold – i Danmark, fordi vi ikke har euroen – går det langt bedre. I Danmark er arbejdsløsheden historisk lav set i forhold til, hvordan det ser ud i de andre eurolande. Den økonomiske vækst tordner frem sammenlignet med Italien.

Grundlæggende må vi se i øjnene, at vi danskere faktisk har været, stadig er og i fremtiden også vil være gode til at indrette vores eget land, og derfor er det et forræderi imod dette Folketing at sige, at andre landes politikere skal regulere det i stedet for os.

Derfor afviser Dansk Folkeparti L 137, derfor vil vi holde fast i et internationalt samarbejde, der bygger på nogle helt fundamentale principper om at regulere samhandel, om at regulere de forhold, som reelt indeholder grænseoverskridende problemstillinger, miljø og andre gode sager, men vi nægter at acceptere at skulle underlægge os en forfatning for Europa, som ikke bare opregner det ene symbol efter det andet, der definerer en nationalstat, men som også tager det ene magtområde efter det andet fra hr. Svend Auken, fra fru Charlotte Antonsen, fra samtlige medlemmer af dette Folketing og giver dem til politikere valgt af andre befolkninger i andre parlamenter.

Den udvikling ønsker vi ikke, og derfor anbefaler Dansk Folkeparti et nej til forfatningen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Der er en række medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg nævner medlemmernes navne, det er hr. Johs. Poulsen, fru Elisabeth Arnold, fru Anne Grete Holmsgaard, hr. Jens Kirk, hr. Jesper Langballe og hr. Rune Lund.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Tak for det. Når man har hørt debatten tidligere i dag og også hørt Dansk Folkepartis ordfører tale nu, kan man godt komme en lille smule i tvivl. Jeg vil derfor spørge: Hvordan ser Dansk Folkeparti her i dag den 7. juni 2005 på folkeafstemningen den 27. september 2005? Ønsker Dansk Folkeparti en folkeafstemning, eller ønsker Dansk Folkeparti ikke en folkeafstemning?

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Der er ingen tvivl om, at det juridiske svar på det spørgsmål, som hr. Johs. Poulsen stiller, er, at der ikke kan afholdes en folkeafstemning, for i EU-retten har det altid lige siden Romtraktaten været sådan, at det forudsætter enighed landene imellem at ændre på noget, og den enighed er jo ikke til stede, når to lande har sagt klart nej.

Men vi i Dansk Folkeparti kan godt gennemskue det, som foregår i hr. Johs. Poulsens og andre jupartiers retorik for tiden. Man er jo ikke den store protektor for demokratiet i Europa, det er ikke derfor, man ønsker en folkeafstemning. Man ønsker en folkeafstemning, fordi man ikke ønsker processen stoppet.

Der er det så, at vi har turdet tænke den tanke at tage den kamp. Vi er klar til at forsvare et nej, hvis det er sådan, at et flertal i Folketinget gennemfører en folkeafstemning. Vi er klar til at kæmpe for danske interesser, og det vil vi gøre med blod, sved og tårer helt frem til den 27. september 2005.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Nu har jeg forstået, at Dansk Folkeparti går ind for relativt klare svar. Det var i hvert fald ikke det, vi fik på spørgsmålet.

Ønsker Dansk Folkeparti i dag den 7. juni 2005, at der gennemføres en folkeafstemning den 27. september 2005? Ønsker Dansk Folkeparti det – ja eller nej? Det kan ikke være så vanskeligt at svare på.